Kölyökidő: Kapitány Luca Anna

A mosolygós zirci kislány nem volt még tíz éves, amikor egy nemzetközi fesztiválon két díjat is átvehetett: zongorában első, balettben második helyezést ért el. A két művészeti tevékenység azonban nagyon sok időt vesz igénybe, ezért már igen korán választania kellett.

– Táncos szeretnék lenni! – jelentette ki *Kapitány Luca Anna*, Kölyökidő rovatunk legújabb vendége.

Szülei zongoratanárok – édesapja orgonaművész –, ezért először nehéz volt megbarátkozniuk a gondolattal, hogy gyermekük abbahagyja a zenélést, és a balettet választja. De természetesen mindenben támogatják, heti három alkalommal viszik Veszprémbe, a Képesség- és Tehetségfejlesztő Magániskola Arabesque balett csoportjában, ahol *Podolskaya Viktória* és *Túrós-Máté Kinga* tanítványa. Óvodás volt, amikor elkezdett balettozni, ezért aztán nem csoda, hogy már most sok szép eredményt tudhat maga mögött. 2014-ben megnyerte az V. Országos Klasszikus Balettverseny egyéni kategóriáját, tavaly Pécsett, az V. Országos Modern-, Kortárstánc Versenyen az idősebb versenyzők korcsoportjában harmadik helyezést ért el; a veszprémi Connector Táncfesztiválról pedig két első és egy második díjjal tért haza

Kapitány Luca a fővárosban elért országos első helyezésére a legbüszkébb eddigi eredményei közül

A tehetséges táncoslányt megkértük, „vigyen el minket egy órára”, mesélje el nekünk, mi mindent csinálnak, milyen ruházatban gyakorolnak, milyen adottságok kellenek a baletthez. – Elsősorban kitartásra és hajlékonyságra van szükség, a többit már a balett-órákon tanítják meg. Bemelegítéssel kezdünk, amíg a tanárnő előkészíti a lemezeket. Aztán amikor már mindenki nyújtott egy picit, együtt odaállunk a rúdhoz, és alapgyakorlatokat végzünk, amivel a testet felkészítjük azokra a mozdulatokra, amiket nem lehet bemelegítés nélkül elvégezni. Ezután

kisebb ugrások, forgások, nagyobb ugrások következnek, majd újabb nyújtás spárgában. Ezt követően gyakoroljuk a különböző koreográfiákat.

Most éppen a Polkát tanulják, azt mondja, ez a kedvence. Heten vannak egy csoportban, Zircről még egy kislány jár a foglalkozásokra. Nincs egységes ruházat, többnyire fekete balett-dresszt, fekete nadrágot vagy harisnyát viselnek, a balettcipő pedig mindenkinek kötelező. – Olyan ez, mint a zokni, csak ki van vágva a teteje, a lábfejen pedig össze van varrva. Van benne egy gumi is, hogy össze tudjuk szorítani, vagy esetleg kinyújtani – magyarázza Luca, a spicc cipőjét pedig meg is mutatja nekünk.

Édesanyja elmondja, Luca naponta két-három órát gyakorol otthon, improvizál. Ezt a képességét valószínűleg édesapjától örökölte, őnála ez a zenében, a kislánynál a táncban mutatkozik meg, több táncpedagógus is elismerően szólt az improvizációiról. Érzéke már egész kis korában megmutatkozott. „Talán kötéltáncos lesz” – gondolták a szülők, amikor egyévesen gyermekük lábujjhegyen fel-alá ment a lakásban egy csíkon. Próbálkoztak néptánccal is, most pedig a balett mellett Luca a moderntáncot is elkezdte.

Amikor a hobbijáról kérdezzük, a gyerekszoba titkaiba is bepillantást nyerhetünk. Jobbról a sarokban lakik a hörcsög, aki éppen alszik, de azért az edzőtermét – mert természetesen a maga módján ő is balettozik! – szemügyre vehetjük, balról pedig egy gyönyörű babaház tárul elénk. Megtudjuk, hogy Luca szeret divattervezéssel foglalkozni, három éves kora óta gyűjti a babákat, és tovább építi, bővítgeti azt a babaházat, amelynek az alapjait még a rokonok rakták le a kis kuckóban.

Kapitány Luca a Zirci Reguly Antal Német Nemzetiségi Nyelvoktató Általános Iskola 5.b osztályos tanulója. Kedvenc tantárgya a testnevelés, örül is neki, hogy osztályfőnöke testnevelő tanár. Az atlétikai versenyek állandó résztvevője és helyezettje, a tavalyi Köztársaság Kupán megnyerte korcsoportjában a magasugrást és a futószámokban is szépen teljesített. Szereti a technikát, a rajzot, és a német nyelv is jól megy neki, egy szavalóversenyen egészen Mosonmagyaróvárig jutott.

Anyanyelven is szépen és eredményesen szaval. A vidám verseket kedveli, így például a „Sárkányeposzt”, a „Szösz nénét” vagy a „Nyúliskolát”. Ami pedig az olvasmányokat illeti, egyértelműen Harry Potter, már az utolsó kötetnél tart a kamasz varázsló történetében. Amikor erről beszélgetünk, egy macska kukkant be az ablakon. Kíváncsi szemei ránk merednek az üvegen keresztül, felmér minket. Majd egy szép mozdulattal leugrik a párkányról, és eltűnik az estében.

Kelemen Gábor